

Sygn. akt IV U 180/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania T. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 stycznia 2015 r. (Nr (...))

w sprawie T. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu T. S. przysługuje prawo do emerytury od dnia 01 stycznia 2015 roku.

Sygn. akt IV U 180/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 stycznia 2015r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił T. S. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999 r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku (decyzja, k. 13 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył T. S., wskazując, że wykonywał prace w szczególnych warunkach jako operator sprzętu ciężkiego, wykonując czynności na spycharkach, koparkach, ładowarkach i koparko-ładowarkach (k. 1 akt sprawy). Ponadto na rozprawie w dniu 22 października 2015r. ubezpieczony wskazał, iż pracował na budowach eksportowych w Czechach jako murarz, zaś w Niemczech i na W. jako cieśla (k. 8v akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 2-3 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **T. S.** w dniu 11 lipca 2014 r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 12 stycznia 2015 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, w tym 23 lata, 4 miesiące i 21 dni okresów składkowych, 5 dni okresów nieskładkowych oraz 2 lata, 1 miesiąc i 20 dni okresu uzupełniającego - okres pracy w gospodarstwie rolnym. Ubezpieczony nie wykazał żadnego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Z uwagi na brak wymaganego przepisami stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze co najmniej 15 lat, decyzją z 27 stycznia 2015 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury (decyzja z 27.01.2015 r., k. 13 akt emerytalnych).

W okresie od 2 lipca 1976r. do 31 sierpnia 1992r. ubezpieczony T. S. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) (świadcstwo pracy w aktach osobowych ubezpieczonego). W umowie o pracę zawartej w dniu 2 lipca 1976r. jako stanowisko pracy wykonywane przez T. S. wskazano „ślusarz-pomoc maszynisty” (umowa o pracę na okres próbny, k. 70 akt osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w (...); umowa o pracę na czas nieokreślony, k. 69 akt osobowych z okresu zatrudnienia w (...)). Wnioskodawca został skierowany do pracy pomocnika operatora sprzętu ciężkiego, którą wykonywał w okresie od 2 lipca 1976r. do 28 lutego 1978r. Pomimo angażu, ubezpieczony nigdy nie pracował we wskazanym zakładzie pracy jako ślusarz, lecz w w/w okresie cały czas wykonywał pracę pomocnika operatora (wyjaśnienia ubezpieczonego, k. 8v akt sprawy). Pomocnik operatora wykonywał takie same czynności i w takim samym wymiarze czasu pracy co operator sprzętu ciężkiego, tylko pod nadzorem i przed odbyciem stosownego kursu oraz uzyskaniem uprawnień na określony sprzęt budowlany. Po przeszkoleniu pomocnik operatora wykonywał czynności samodzielnie (zeznania świadka K. G., k. 19 akt sprawy; zeznania ubezpieczonego T. S., k. 19v-20 akt sprawy). W dniu 14 lutego 1977r. wnioskodawca uzyskał uprawnienia do kierowania spycharkami, później także uzyskał uprawnienia na koparki i ładowarki. Od dnia 1 marca 1978r. ubezpieczony uzyskał angaż na stanowisko maszynisty spycharki i pracę na tym stanowisku wykonywał do dnia 24 lipca 1989r. We wskazanym okresie ubezpieczony pracował na takim sprzęcie jak: spycharka T 100MB, ładowarka Ł-200, koparko-ładowarka, koparko-spycharka, koparka K-408, K-18, K-606 (k. 66, 43, 37 akt osobowych). Do czasu wyjazdu na budowy eksportowe ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę operatora ciężkiego sprzętu budowlanego.

W okresie od 25 lipca 1989r. do 30 września 1990r. T. S. w ramach zatrudnienia przez (...) Oddział w K. pracował na budowie eksportowej w Czechosłowacji, wykonując czynności na stanowisku murarza. W tym czasie od 1 stycznia 1990r. do 2 kwietnia 1990r. przebywał na urlopie bezpłatnym (k. 27-28 akt osobowych).

Po powrocie z budowy eksportowej od dnia 15 października 1990r. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) powierzono T. S. obowiązki dozorca na budowie w Z. (k. 26 akt osobowych). Następnie od dnia 1 kwietnia 1991r. ubezpieczony uzyskał angaż na stanowisko murarza (k. 23 akt osobowych).

W okresie od 17 września 1991r. do 29 października 1991r. ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku cieśli na budowie eksportowej na W. (k. 21 akt osobowych). Wówczas wnioskodawca pracował jako cieśla przy wykonaniu więźby dachowej na wysokości, na budynku (...) -piętrowym (zeznania ubezpieczonego, k. 20 akt sprawy). Następnie w okresie od 28 stycznia 1992r. do 18 lipca 1992 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w W. w pełnym wymiarze czasu pracy, a w ramach tego zatrudnienia od 28 stycznia 1992 r. do 10 kwietnia 1992r. wykonywał pracę na stanowisku cieśli w kraju, zaś od 11 kwietnia 1992 r. do 18 lipca 1992r. świadczył pracę na budowie w RFN, gdzie wykonywał czynności cieśli przy robieniu szalunków – prace były wykonywane na wysokości, na ostatnim piętrze budynku (...) -piętrowego, parkingu dla samochodów (k. 18 akt osobowych z okresu zatrudnienia w (...); zeznania ubezpieczonego, k. 20 akt sprawy).

Ubezpieczony od dnia 1 lutego 1995r. do 31 grudnia 2012r. był zatrudniony w Zakładzie Usług (...) sp. z o.o. w S. w pełnym wymiarze czasu pracy, przy czym od 1 lutego 1995r. do 31 maja 2008r. stanowisko wnioskodawcy określono jako „monter instalacji i sieci sanitarnych – operator” (świadcstwo pracy, k. 37 akt emerytalnych za wnioskiem z dnia 19.08.2014r.). Powyższe przedsiębiorstwo zajmowało się wykonywaniem robót budowlanych w zakresie instalacji sanitarnych i grzewczych typu woda, gaz, kanalizacja, centralne ogrzewanie. Firma wykonywała zarówno prace ziemne, jak i w środku w budynku. W okresie od 1995 r. do końca 1998r. z uwagi na posiadane uprawnienia

ubezpieczony w w/w zakładzie pracy co do zasady obsługiwał ciężki sprzęt budowlany (koparko-ładowarkę), z którą to pracą łączył obowiązki montera instalacji sanitarnych, wykonywane w głębokich wykopach, zaś w okresie zimowym (w zależności od warunków atmosferycznych) także wewnątrz budynku. Jeżeli była możliwość pracy na zewnątrz, to ubezpieczony układał rurociągi w głębokich wykopach (zeznania świadka M. Z., k. 34v-35 akt sprawy; zeznania ubezpieczonego, k. 20 i 35 akt sprawy).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność bezsporna, nadto: wniosek, k. 2 akt emerytalnych; raport z analizy konta, k. 10 akt emerytalnych; zeznania ubezpieczonego, k. 20v akt sprawy).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków H. B. (k. 18v-19 akt sprawy) i K. G. (k. 19-19v akt sprawy), będących pracownikami (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w S. w okresie zatrudnienia ubezpieczonego, w oparciu o zeznania świadka M. Z. – ówczesnego prezesa Zakładu Usług (...) sp. z o.o. w S. (k. 34v-35 akt sprawy), jak również w oparciu o wyjaśnienia i zeznania ubezpieczonego, które oceniono jako spójne i wiarygodne. Ponadto ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach emerytalnych organu rentowego oraz aktach osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. oraz w Zakładzie Usług (...) sp. z o.o. w S..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego T. S. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r., osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust. 1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego co najmniej 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony wnosił o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia na stanowisku operatora sprzętu ciężkiego – sycharki, koparki, ładowarki, koparko-ładowarki.

Dokonując analizy zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S., Sąd uznał, że praca na stanowisku pomocnika maszynisty sycharki (od 2 lipca 1976r. do 28 lutego 1978r., tj. 1 rok i 8 miesięcy) oraz maszynisty sycharki (od 1 marca 1978r. do 24 lipca 1989r., tj. 11 lat, 4 miesiące i 24 dni) odpowiada rodzajowo pracy w szczególnych warunkach wymienionej w Wykazie A dziale V poz. 3 stanowiącym załącznik do rozporządzenia

Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. pracy maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych. Podkreślenia wymaga, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, czy też angaż, lecz faktycznie wykonywane przez ubezpieczonego czynności pracownicze. Sąd w całości obdarzył wiarygodnością zeznania świadków H. B. i K. G., będących wówczas pracownikami (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w S., jak również zeznania ubezpieczonego, uznając, że T. S. - pomimo angażu - nigdy nie wykonywał pracy ślusarza, zaś jako pomocnik operatora wykonywał takie same czynności i w takim samym wymiarze czasu pracy co operator sprzętu ciężkiego, tylko pod nadzorem i przed odbyciem stosownego kursu oraz uzyskaniem uprawnień na określony sprzęt budowlany. Po przeszkoleniu i odbyciu kursu ubezpieczony pracę operatora koparki wykonywał już samodzielnie. Zeznania wskazanych świadków i ubezpieczonego są spójne, logiczne i korespondują ze sobą. Wobec powyższego nie budzi wątpliwości, iż w okresie od 2 lipca 1976r. do 24 lipca 1989r., czyli łącznie przez okres 13 lat i 23 dni, ubezpieczony świadczył pracę w szczególnych warunkach. Wówczas wnioskodawca będąc zatrudnionym w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. na stanowisku pomocnika maszynisty spycharki, później zaś od 1 marca 1978r. jako maszynista spycharki, pracował na takim sprzęcie jak: spycharka, ładowarka, koparko-ładowarka, koparko-spycharka, koparka. Do czasu wyjazdu na budowy eksportowe ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał zatem prace operatora ciężkich maszyn budowlanych. Do pracy w warunkach szczególnych zaliczone zostały również okresy: prace na budowie eksportowej na W. od 17.09.1991r. do 29.10.1991r. (1 miesiąc i 12 dni) na stanowisku cieśli, prace świadczone w ramach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W., gdzie od 28 stycznia 1992 r. do 10 kwietnia 1992r. gdzie ubezpieczony wykonywał pracę na stanowisku cieśli w kraju pracując na wysokości, zaś od 11 kwietnia 1992 r. do 18 lipca 1992r. (5 miesięcy i 20 dni) świadczył pracę na budowie eksportowej w RFN również pracując jako cieśla na wysokości. Powyższe prace odpowiadają rodzajowo pracy w szczególnych warunkach wymienionej w Wykazie A dziale V poz. 5 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Nie stanowią natomiast prac w szczególnych warunkach następujące prace wykonywane przez ubezpieczonego:

1. praca na budowie eksportowej w Czechosłowacji w zawodzie murarza (od 25.07.1989r. do 30.09.1990r.),
2. praca w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) (od dnia 15 października 1990r.) na stanowisku dozorca na budowie w Z., a później od dnia 1 kwietnia 1991r. na stanowisku murarza.

Wyżej wymienione prace murarza, dozorca na budowie nie zostały ujęte w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Świadczenie H. B. oraz K. G. nie posiadali wiedzy odnośnie tego, jakie prace ubezpieczony wykonywał na wyjazdach eksportowych. Jak wyjaśnił wnioskodawca na budowie eksportowej na W. pracował jako cieśla przy wykonaniu więźby dachowej na wysokości, na budynku (...) -piętrowym, zaś na budowie w RFN wykonywał czynności cieśli przy robieniu szalunków – prace były wykonywane na wysokości, na ostatnim piętrze budynku (...) -piętrowego, parkingu dla samochodów. Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań ubezpieczonego.

Jako pracę w szczególnych warunkach Sąd uwzględnił dodatkowo okres zatrudnienia ubezpieczonego w Zakładzie Usług (...) sp. z o.o. w S. od dnia 1 lutego 1995r. do 31 grudnia 1998r. (tj. 3 lata i 11 miesięcy), gdzie T. S. świadczył pracę operatora ciężkich maszyn budowlanych oraz okazjonalnie prace monterów instalacji sanitarnych i grzewczych prowadzone w głębokich wykopach. W tym zakresie Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadka M. Z., ówczesnego prezesa w/w spółki, a także zeznaniom ubezpieczonego. W okresie od 1995 r. do końca 1998r. z uwagi na posiadane uprawnienia ubezpieczony w w/w zakładzie pracy co do zasady obsługiwał ciężki sprzęt budowlany (koparko-ładowarkę), z którą to pracą łączył obowiązki monterów instalacji sanitarnych i grzewczych wykonywane w głębokich wykopach, zaś w okresie zimowym (w zależności od warunków atmosferycznych) także wewnątrz budynku. W ocenie Sądu, prace ubezpieczonego jako monterów instalacji sanitarnych realizowane wewnątrz budynku były wykonywane incydentalnie, w wymiarze nieznaczącym dla wymiaru czasu pracy w warunkach szczególnych. Prace pomocnicze wewnątrz budynku były bowiem świadczone przez ubezpieczonego tylko w okresie zimowym, gdy warunki

atmosferyczne nie pozwalały na prace jako operatora ciężkiego sprzętu budowlanego, czy też jako monter instalacji sanitarnych i grzewczych w głębokich wykopach. Świadek M. Z. zeznał, że w tym okresie ¼ czasu pracy w ciągu roku zajmowały ubezpieczonemu czynności monter instalacji sanitarnych (w tym wykonywane w głębokich wykopach), zaś pozostały czas to praca operatora koparko-ładowarki. Wskazać również należy, iż wskazany świadek zeznał również, iż prace dodatkowe: tj. monter instalacji sanitarnych w środku budynków ubezpieczony wykonywał tylko w okresie zimowym, gdy nie było możliwości wykonywania wykopów. Jak wskazuje się w orzecznictwie, możliwe jest łączenie w przebiegu dniówki prac o różnym charakterze polegające na wykonywaniu nie jednego, lecz kilku rodzajów prac w szczególnych warunkach, wymienionych w wykazie. W takim wypadku do czasu pracy w warunkach szczególnych zlicza się czas równoległe wykonywanych czynności tylko wtedy, gdy różne prace wszystkie łącznie lub każda z osobna odpowiadają pracom w szczególnych warunkach i wszystkie razem wykonywane są stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wobec powyższego okres zatrudnienia ubezpieczonego w Zakładzie Usług (...) sp. z o.o. w S. w okresie od dnia 1 lutego 1995r. do 31 grudnia 1998r. (tj. 3 lata i 11 miesięcy), gdzie T. S. świadczył prace operatora ciężkich maszyn budowlanych oraz prace monter instalacji sanitarnych i grzewczych prowadzone w głębokich wykopach przy budowie gazociągu należało uznać za pracę w warunkach szczególnych. Praca operatora ciężkich maszyn budowlanych (tutaj koparko-ładowarki) została ujęta w wykazie A, Dziale V poz. 3 załącznika do powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r., zaś praca monter instalacji sanitarnych i grzewczych prowadzona w głębokich wykopach odpowiada rodzajowo pracom wskazanym w wykazie A, dziale V poz. 1 załącznika do w/w rozporządzenia, tj. robotom wodnokanalizacyjnym oraz budowie rurociągów w głębokich wykopach. Sąd miał przy tym na uwadze, że przy ustalaniu prawa do świadczenia emerytalnego na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych pod uwagę brane są okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach wyłącznie do dnia 31 grudnia 1998r., bowiem staż pracy uprawniający do w/w świadczenia liczony jest na dzień 1 stycznia 1999r. Nawet po odliczeniu ze wskazanego okresu - okresów zimowych od grudnia do marca każdego roku (tj. 12 miesięcy) to ubezpieczony w powyższym zakładzie w warunkach szczególnych przepracował 2 lata i 11 miesięcy.

Wobec całokształtu okoliczności sprawy Sąd zaliczył do stażu pracy w szczególnych warunkach okres od 2 lipca 1976r. do 24 lipca 1989r. (tj. 13 lat i 23 dni), kiedy to wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. na stanowisku pomocnika maszynisty spycharki, później zaś jako maszynista ciężkich maszyn budowlanych, pracę na budowie eksportowej na W. od 17.09.1991r. do 29.10.1991r. (1 miesiąc i 12 dni) na stanowisku cieśli, pracę świadczoną w ramach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W., gdzie od 28 stycznia 1992 r. do 10 kwietnia 1992r. gdzie ubezpieczony wykonywał pracę na stanowisku cieśli w kraju pracując na wysokości, zaś od 11 kwietnia 1992 r. do 18 lipca 1992r. (5 miesięcy i 20 dni) świadczył pracę na budowie eksportowej w RFN również pracując jako cieśla na wysokości, a także okres od 1 lutego 1995r. do 31 grudnia 1998r. (tj. 2 lata i 11 miesięcy, z wyłączeniem okresów zimowych), gdzie w Zakładzie Usług (...) sp. z o.o. w S. świadczył prace operatora ciężkich maszyn budowlanych oraz prace monter instalacji sanitarnych i grzewczych prowadzone w głębokich wykopach. Co za tym idzie, ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wynoszący łącznie ponad 15 lat pracy, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Pozostałe przesłanki do uzyskania prawa do emerytury zostały spełnione przez ubezpieczonego w chwili złożenia wniosku, czego organ rentowy nie kwestionował.

Wobec powyższego Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że T. S. przysługuje prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2015 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku o emeryturę.